

Σχόλια. Αληθες.] Ἰὼν τῶ ὄντος, ἀξιοῖσι ἢ ὀξυῶν πῶ
πρωτῶ ὄντων το δηλοῖ. ἔσι ἢ ὀπίρρημα θαυμαστικόν ἔ
προπαροξύτονον ἀττικῶς,

GERARDVS. Αληθες,] Aduerbiafcit adie-
ctiuum neutrum. Atticè autem est proparoxyto-
num,communiter enim oxytonum est. δειλότατε.
Quid faciat vehemēs pecuniæ studium! Chremy-
lus scit Deos minores subiici maioribus: propte-
rea Vulcanum quondam ab Ioue de caelo in terrā
præcipitatum tradunt, & Plutus ipse ab eodem se
ait excæcatum, & tamen dum Plutum in suam sen-
tentiam pellicit, Iouem aspernari nō dubitat. Plu-
tūmque vi ignauum, accusat. πάντων omnium Deo-

Καὶ τοὶ κεραυνοὶ ἀξίως ξιωβόλοι,
Εάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, καὶ μικρὸν χρόνον;
ΠΛ. Α*, μὴ λέγ' ὡ πόνηρε ταῦτ'. Χρ. Ε' χ' ἴψυ-
χος.

Εγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τῷ Διὸς πολὺ
Μείζον δυνάμεινον. ΠΛ. Εμὲ σὺ; Χρ. Νὴ τὸν οὐ-
ρανόν.

Αὐτίκα γὰρ ἀρχεὶ δὲ τίν' ὁ Ζεὺς τῆς θεῶν;
Καρ. Διὰ τῆρ ἄργυριον πλείσον γὰρ ἔς' αὐτῶ. Χρ.
Φέρε

Τίς οὐδ' ὁ παρέχων ἔστιν αὐτῶ τῶτ'. Καρ. Οδὶ.

Χρ. Οὐκ οὐδ' αὐτῶ δὲ τίν'; εἰ δὲ τούτων;

Καρ. Καὶ νὴ Δί', οὐχ ὄντα γὰρ πλείτερον ἀντικρῶ.

Χρ. Οὐκ οὐδ', ὅδ' ἔστιν ἀπὸ τῆρ ῥαδίως

Παύσσειν, εἰ βούλοιο, ταῦτ' ἀν'. ΠΛ. τ. Οπ τί D
δῆ;

Σχόλια. Τὸς κεραυνός.] τὰ μέγιστα ἀμυπηρία τῶ
Διός, ἐκ τῆς τῶν πῶ δυνάμειν ἀπὲ λέγει.

GERARDVS. Τειωβόλοι.] Obolus æreum
fuit numisma minutulum, inde dictū quod obe-
lisci imaginem præferret. Quoniam verò huius
nummi pretium est minimum, quod volunt vi-
deri vilissimum & contemptissimum, aiunt non
esse dignum obolo, dyobolo, triobolo, tetrobo- E
lo &c. Compositio, o in ω mutat in secunda ho-
rum nominum syllaba.

BISETVS. Κεραυνός.] Εὐς-άθιος, κεραυνός πῶ
τὸ κέρειν, ὃ ἔστι φθέρειν, καὶ τὸ αὐεῖν, ὃ ἔστι κέρειν, λέγε-
ται, ὃ δὲ τῶ κέρειν φθέρων, ὃ τῆ καύσει φθέρων. κερα-
υνῶν ἢ εἶδ' ἢ πέντε, πρῆστῆρ, σκηπτός, ἀργῆς, φολλοίς, καὶ
ἐλαπίς. Σείδ' ας ἢ τῶ κεραυνόν λέγει ἢ ἔξελιν σφοδρῶν
μῶ πολλῆς βίας πίπτειν ὀπί γῆς, νεφῶν πῶ τριβο-
μῶν, ἢ ἠγγυμῶν. οἱ ἢ λέγουσιν ἢ συσροφῆν πυρῶ-
δ' ας ἀέρος βιαίως κατὰ φερομῶν, καὶ τὸν κεραυνόν ἐκ α- F
ναίρειν, ἀλλ' ἔπι φέρεται. ἐνίοτε ἢ καὶ ἀντί τῆς ἀστραπῆς
ὁ κεραυνός λαμβάνεται.

GERARDVS. Εάν γε.] Νὼ in totum asper-
natur Iouis fulmen: ait, Iouem solere quidē eos
fulmine tangere, qui grauiora admittunt facino-
ra, leuiora autem eum negligere, quale fuerit si
Plutus per aliquot tantum dies viderit.

Σχόλια. Κἂν μικρὸν χρόνον.] τὸ κἂν δηλοῖ τὸ κἂν ἐάν,
νῶν ἢ ὀπί τῆς σαυθησίας ὁ σπανίως εὐρηται. Ἄ μὴ λέγ'.]
ὀπίρρημα ὀπιτιμητικόν. πόνηρε] ἢ γοῶν γεωργῆ ἢ ἀ- G
θλιε. εὐρηται γὰρ καὶ ἔτιως μετὰ τῆς ἀθλιε τῶ τόνε ἀττι-
κῶς.

BISETVS. Πόνηρε] πόνηρος κατὰ τινὰς ὀπί μὲν
τῶ σάματος προπαροξύτως, καὶ τὸν ὀπιτινον σημαίνει.
ὀπί ἢ τῶ ψυχῆς, ὀξυλονεῖται, ἔ τὸν ἀθλιον δηλοῖ.

GERARDVS. Ἄ aduerbium ὀπιτιμητικόν.]

A rum, quē puto etiam Diis minoribus pavidiorē
cūm tamen inter maiores sis collocandus. Ταρ]
Interrogationi particula hæc seruit non inuenit-
stè. Τυραννίδ' α.] Priscis seculis tyrannus rex erat,
& tyrannis imperium significabat, ut hīc. Iouem
Deorum regem fuisse poetica signenta canunt:
illius arma κεραυνον esse tradunt, vnde κεραυνῶν &
τερρῆ κεραυνον, id est, fulminatorem, fulmine gaudē-
tem, quod in fontes contorquet. Quoniam ergo
Chremylus sentit Plutum, metu Iouis illius tanti,
B à sua sententia alieniorem, Iouis ὑπεροχῶν de-
piciēter tractat.

Ei fulmina eius digna vel teruacio:
Si tu oculos recipias, vel modico tempore?
PL. Ab ista ne dixis, scelus. CH. Acquiesce:
nam

Ego demonstrabo, quod tu plus ipso Ioue (illicò.
Possis. PL. Egon? CH. Tu, per cælum: & nunc
C Bonus ille Iuppiter, per quem Dūs imperat?

CA. Per argentum: hoc enim illi ab uide suppetit.

CH. Agè, quis Ioui illud argētū largitur? CA. hic.

CH. Per quē Ioui homines sacrificant? nunquid
per hunc?

CA. Omnino: nam huc omnia vota sacrificantiū

Redeunt: ut ij diuescant, qui Deum inuocant.

CH. An nō igitur hic autor sacrorum omniū est?

Et, si velis hic, facile ista omnia desuerini? PL.
Quamobrem?

Auerfatur, & increpat Chremylum, de quo au-
dire quidquam in contemptum Iouis non susti-
net. πόνηρε. Transtulit accentum Atticè, nam
communiter πονηρός scribitur. ἔχε, gere te, e-
sto ἡσυχος, id est quietus: vno verbo dicas ἡσυ-
χασε, contice, de hac re loqui super se de. Μέγισ,]
maiora, comparatiuum anorme plurale, con-
tractum Atticè à communi μέγιστα. ἐμέ, Ex a-
nimo autem hoc profertur & distinctè. Méne
tantillum Deum Ioui anteponas? σὺ tu qui ho-
muncio tantum es, & idem rusticus imperi-
tissimus? οὐρανόν. Per Cælum iurat, quoniam
olim Solem, Lunam, Stellas, & Cælum non
modò animalia esse, verum etiam Deos exi-
stimarunt, θεοὺςque, id est Deos dixerunt,
ἀπὸ τοῦ θέω curro, quod perpetuo motu cir-
cumagerentur. αὐτίκα γὰρ, statim certè, scilicet
ἀποδείξω. In promptu habeo vnde tibi
monstrem te Ioue ipso potentiorem: hoc nul-
lo negotio probare possum. ἀρχε, præest, præ-
ficitur aliis Diis: nam appellari consuevit, πα-
τήρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε, hominum sator, atque
Deorum. δὲ τίνα. τίνα accusatiuus singula-
ris personæ rationem habet. Per quem habet
imperium? cui debet acceptum ferre suum
imperium? τὰρ ἄργυριον, pro τὸ ἀργύριον. Ro-
gavit Chremylus de persona, Carion respon-
det de re. Per pecuniam, nomine autem pec-
cuniae omne diuitiarum genus intelligit. Ri-
det interim, & pro veteris comædiæ libertate
Iouem insectatur, qui cūm viueret fortuna-
tissimus, & hominum longè ditissimus, ho-
nores diuinos sibi assumptit, templa sibi sa-
crari iussit, & posteritatem vesana religione
adstrin-